

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

Doctor Ecckivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

COLLATIO XI.

tionem ibi reperiunt. In propriā collocat partem, quæ figurate exponi deceat, illicq; sacramenta reponit, & quod materiā concernit transubstantiationis, aut transmutationis, inter alia quoq; dicit. Signum pro signato accipi non debere.

Præterea iterum se doctor Eckius Bireckhaimerī iactitavit formosi libelli, debet id omne a doctore Eckio laudari. At ille ipse omnibus uis prænominatā reijcit opinionem transsubstantiationis siue transmutationis, ut somniorū opus. Ideoq; & huiusmodi libelli merito post tergarentur.

Iuxta hoc de Aristotele dictum est, nec ego Baalami asinum contemno, ueritatem edicentē, multo minus homines.

At nunc in hoc sacramento permanent omnes operationes naturales, scripturaq; ratione materiæ panis nobis non ostendit ullam miraculosam transmutationem, sicut in decimo capite tertij libri de trinitate Augustini.

Consequenter, quia me doctor Eckius monet ad Christianam unionem, nihil ex mea parte obstabit, semel suā transubstantiationem scripturis deducat, ut ex tunc procedi queat, aliter enim ad suos clamores surdus ero, nisi dominorum intuitu aliud fecero.

DOCTOR ECCIVS.

ET si auditores nequaquam libenter tedio enecem, angit nihilominus doctoris Oecolampadij circumuagatio, præter materiam excurrere, quum utiq; (etiā ob omnes preces meas) procedere recuset, ubi nam literas habeat cōstipatas, quibus uenerabile sacramentum satagit euertere.

Dicit quidem honorem Dei se quærere, paruus est honor ex sacro sancto Christi corpore panem facere pistorium.

Ad hæc meam dicit conclusionem cōtra scripturas esse de transmutatione, quum tamen nullas deducat, nisi longe post unam dimidiatā & abscissam, insimulās me nullas induxisse scripturas, nisi unicū dumtaxat conciliū in cap. Damnamus, iniuriā mihi facit, ad clarum equidem textum Matth. xxvi.

Intel

CONCLUSIO PRIMA.

Intellectū meum probaui huius concilij, unanimi consensu, & uniuersalis ecclesiæ. Mirū auditu, ut dicere audeat se protestatum, concilia, patresq; se non accepturum, quum contumuo sine literis, & uerbo Dei eam doctrinam inducat.

Vltra unicum adportat Sophisticū argumentū ratus, si uera esset uniuersalis ecclesiæ opinio, accidētia inter omnes creaturas esse nobiliora, etiam corpore Mariæ, illud non consequi dico, nisi in significatione, quemadmodū omnes nos pro bi Christiani, diuinam facimus adorationem uenerabili sacramento, & nulli puræ creaturæ non uiuæ.

Iam semel scripturā inducit ex Euangelio Matth. xxvi. sed dimidiatam, adeoq; incurtatam, quasi met intellectui offerat illam nihil colligare. Dominus namq; dicit, A modo non bibam ex hoc genimine uitis &c. ex illo elitiens dominū Ihesum de materiali uino loquutum, ita scripturas decet dilacerare, ut error firmetur. Si de materiali uino dominus loquatur, quid sequitur, perpēdite donec in diem illum dum illud bibam nouum in regno patris mei. Consequeretur enim dilectum dominum nostrum iam primum in cœlo cum Apostolis materiale uinum bibiturum, sicut Mahumet Thurca, cum cæteris epicuræam faciunt beatitudinem. Ideoq; & longe alius est sensus, dominū Ihesum non illic loquutum de materiali uino, sed de fidelium potius cōmunionē, quemadmodum & alio in loco, beatitudinem per parabolam cœnæ dominus Ihesus ostendit, quamuis & aliæ expositiones per diuinos doctores dentur, quæ breuitatis causā intermitto.

Quod aut ultra dominus meus doctor multa de doctoribus dicit, qualiter ueram Christi humanitatem probēt. Dico multos prodigere sermones de pane pistorio, nos oporteret ut illis probaretur dominū Ihesum ueram carnem, uerumq; sanguinem habere, iterum in suam opinionem antiquū doctorē Hyrenæū trahens in v. libro, uim illi faciēs atq; iniuriā. Hic est originale ubi contra hæreticos Hyrenæus clare dicit.

Si Chri

COLLATIO XI.

Si Christus ueram carnem non habet, non esset calix sacramenti eucharistiae communio sui sanguinis, neque panis communicatio sui sacri corporis.

Neque is uideri uult qui Augustino obstrepat, breuibus ad haec dico. In omnibus Augustini libris, nusquam ostendet sacrum Christi corpus in sacramento non esse, hoc non inueniet, sed aperte ei ostendat in Augustino, non solum in psalterio, xxxiiij. sed & in eo quoque libro, cuius iam meminit de trinitate, ibi namque Augustinus dicit, in celebratione sacramentorum quum offertur, datur, dicitur praecipua auctoritate, cuius corpus & sanguis sit, aliud non credent quam totaliter in specie dominum apparere oculis mortaliu, & ex hoc latere percussum humorem totaliter effluxisse. Tertio sunt haec uerba lib. x. cap. Nam & haec clara sunt uerba, neminem aliter dicere posse, nisi Augustinum esse ex parte ecclesiae, quod & Zwinglium offendit uel ledit. Ideoque & dominus meus doctor Oecolampadius non se iactare debet, de suis locis obnubilatis & tenebrosis, quum illis hodie potenter respondi ipsum doctorem Augustino iniuriam intulisse. In lib. iij. de doct. Christ. xvi. cap. ubi figuratum sermonem nominat, non uerba Christi, Matth. xxvi. Hoc est corpus meum, sed Iohan. vi. Similiter dilucide ostendi uerba v. capituli sibi esse contraria, de quo hodierna testatur scriptura.

Sed dilecti domini audite, & discite a doctore Oecolampadio quoniam modo Augustinus sic intelligendus, educit Augustinum triplicia sacramenta docuisse gentilium &c. Quis haec audiuit unquam Thurcas & gentiles etiam sacramenta habere, met ipse dixit, sacramentum significare sacrum signum, scire cupere, quae sacramenta dominus doctor apud gentiles & Thurcas quaereret, quum nos Christianos teter nostris nos sacris priuare in sacramento. Non sic loquitur Augustinus, de signis enim in communi loquitur, neque id abnegamus, habemus & nos exteriora signa in sacramento.

Denique dominus meus doctor dominis meis praesidentibus offert, si Augustini uerba in praelegato libro & epistola ad Bonifacium

cium

CONCLUSIO PRIMA.

cium scriptis notari uelint, alleget uerba, ut ad illa responde-
re possimus, aut forte si totum uelit librū in hoc haberi.

De Birckhaimero qui contra doctoris errores scripsit, &
ut erroneum reiecit, dicit dominus meus doctor librū illum
me laudasse, quod non comperietur, facitq; mihi iniuriam,
de quo me ad acta remitto. Hoc aut uerū est, quum antiquo
doctori Hyrenæo uim intulerat, illic ostendi ei se sciturum,
Hyrenæum sibi aduersum per Birckhaimerum.

Ad calcem se dñs meus doctor humiliat, se a Baalamis asis-
no disciturū. Mirum auditu, quod non a Luthero, Prentzio,
alijsq; fratribus suis in Christo, quorū habet notitiā, Christia-
na eos corda habere doceri non uult, & ab suo errore desiste-
re. Adhuc dico in causis fidei, Aristotelem nolo habere gen-
tilem. Scripturæ allegentur, huc ad portē uerbū Dei, quæ
solæ uos iuuare poterunt in uenerabilis sacramēti euer-
sione. Nihil prodest doctorem dicere omnes naturales operationes
in sacramento manere, & in illo nullum est admissurus mira-
culum. Docet nāq; Euangelista claris & dilucidis scripturis,
docet unū miraculū, quod est fundamentū consequutionis.
Ne hoc miraculū est, accepisse scilicet dñm Ihesum panem in
manus suas, & per omnipotentiā suā dixisse, Hoc est corpus
meum. Quumq; uniuersus mundus miraculis scateat & ex-
undet de uenabili sacramento. Iuxtaq; dñs meus doctor mi-
raculum legit apud Cyprianū, & apud Ambrosium, de suo
fratre Sathyro, quæ breuitatis causa demitto.

Hoc uniuersus mundus nouit, ante noningentos annos
mulierem sacramentū sumere uolentem a sancto Gregorio,
quæ & ipsa erat in hac infidelitate panem esse pistorium, illic
per diuī Gregorij preces digitum apparuisse uisibiliter.

Quumq; mea conclusio concors sit cum uniuersali Chris-
ti ecclesia, quæ in armis & possessione est suæ fidei, necessa-
rium nō duco, multas ad hoc scripturas inducere. Dñs uero
doctor Oecolampadius cum suis adherentibus contra uni-

COLLATIO XI.

uerſum orbem hoc ipſum euertere conatur. Iterum uos rogo
 fauorabiles dñi praſidentes, & hoc illū monere uelitis, ut feri-
 pturas exportet, ſicut ſemper promittit, & tamen cum illis ap-
 parere recuſat, ſine enim literis non ſumus ei credituri.

D. OECOLAMPADIVS.

Deus miſereatur noſtri, illuminetq; faciem ſuā ſuper nos,
 quo in terris uiam eius diſcamus, Amen. Dilecti Chriſto
 fideles, heſterno die iterum ſermones coſtumeliarum & irri-
 ſionuſ. praeciſerunt, quibus finem exopto.

Ad unicū me reſpondere oportet, quod ex meis uerbis eſt
 excerptū mihi ad ignominia, quod ſcilicet nominari ſacra-
 menta etiam gentiliū, quali Chriſtiana ſacra etiam gentibus
 eſſem praſtiturus, at putabā nos uerborū contentiones uitae
 re debere, alterq; alteri non ſic iniuriari. Sed legatur libri di-
 ctionarij, reperit ibi ſacramentū cōmune nomen eſſe, lateq;
 extendi, permittitur tamen gentibus ipſis, ut deos habere di-
 cantur, quum non neſciat eorū deos, deos non eſſe. Quid er-
 go hic rixae opus eſt, etiā ſi apud gentes ſacramenta eſſe dican-
 tur, ſed falſa & inutilia, quemadmodū & ego ipſe dixi.

Apud principalem cauſſam probari debuit, materia panis
 ibi deſinere, & ſola illic accidentia permanere, allegatū eſt di-
 ctum Euangelistarū, Hoc eſt corpus meum, hoc uero dictū
 ex toto nihil pbat, quō eū ſic exponi poteſt, Hoc eſt corpus
 meū, id eſt, materia panis tranſmutata eſt, neq; ibi magis eſt
 panis, ceſſatio materiae panis in his uerbis nō reperit. Ideoq;
 & neceſſitas hic urgetur aliud inducere dictū. Ego illā exco-
 gitatā opinionē ſcripturis impugnaui, ex Matthaei Euange-
 lio, cum quo & ceteri Euangelistae concordāt, dño dicente,
 Ammodo nō bibā ex hoc genimine uitis uſq; in diem illum,
 donec bibā illud nouū in regno patris mei. Hoc dictū doctor
 Eckius uult eſſe parabolā, ſed hic nulla patet fuga, articulus
 namq; graecus, ec tutu tu genumatos tis ampelu, id eſt ex hac
 generatione uitis. Hoc uerbulū, hac, cum circūloquutione
 quod